

PUTNIK

Jedan čovek, koji je pritom bio Slobodni zidar, krenuo je svojim automobilom na važan poslovni sastanak u drugi grad. Posle nekoliko sati vožnje, nadomak grada u kome je trebalo da se održi sastanak, njegov automobil je iznenada stao. U pitanju je bio ozbiljniji kvar. Vlasnik kuće u čijoj se blizini automobil zaustavio, izašao je iz svog dvorišta. Kada su se dvojica ljudi rukovali, prepoznali su se kao Mazoni. Putnik je bio zabrinut jer se vreme njegovog sastanka približavalo, ali je njegov novi poznanik i Brat rekao: "Nemoj da brineš, Brate, evo ti ključevi mog automobila. Idi na sastanak, a u međuvremenu ću ja zvati svog prijatelja automehaničara. On će doći da vidi šta je sa tvojim kolima."

Nekoliko sati kasnije putnik se vratio sa sastanka, ali automobil još nije bio popravljen. Domaćin mu je rekao: "Jedan deo na kolima mora da se zameni. Naručili smo ga, i stići će tek kasno večeras. Moj prijatelj će ga zameniti sutra ujutro. U međuvremenu, pozivam te da budeš moj gost." Tako je i bilo. Domaćinova žena je pripremila divnu večeru, a večer su proveli uz dobro vino, u prijatnom razgovoru o profanim i masonskim temama. Kada se ujutro probudio, njegov automobil je već bio popravljen i spreman za put.

Pre nego što je seo u kola, okrenuo se prema svom domaćinu i rekao: "Hvala ti, Brate, na svemu, nikada ti ovo neću zaboraviti. Ipak, moram da te pitam jednu stvar: da li si sve ovo uradio za mene zato što sam Mason?"

„Ne“, odgovorio je domaćin: „Uradio sam to zato što sam ja Mason.“

Brat Gregori Kensbruk